

Ang Araw ng Pagbabayad-sala

Susing Mga Talata: “Sa ikapitong buwan, sa ikasampung araw ng buwan, ay pagdadalamhatiin ninyo ang inyong mga kaluluwa, at huwag kayong gagawa ng anomang gawain: ... Sapagka’t sa araw na yaon ay itutubos sa inyo ng saserdote, upang linisin kayo, upang kayo’y maging malinis sa lahat ng inyong mga kasalanan sa harap ng Panginoon.”
—Levitico 16 bersikulo 29 at 30

Napiling Kasulatan:
Levitico 16 bersikulo 2 hanggang 9 at 11 hanggang 19 at 27
hanggang 34

ANG ARALIN NGAYON ay patungkol sa mga paglilingkod sa Tabernakulo na isinagawa sa taunang Araw ng Pagbabayad-sala ng Israel, na nakatala sa ika-16 na kabanata ng Levitico. Ang lahat ng mahalagang paglilingkod na ito ay naganap sa ikasampung araw ng ikapitong buwan ng taon ng relihiyon ng mga Judio. Itinuring itong pinaka solemne na okasyon sa buong taon, ang araw kung kailan pumasok ang mataas na saserdote sa Kabanal-banalan—ang pinakaloob na silid ng Tabernakulo—upang gumawa ng pagbabayad-sala para sa mga kasalanan ng bansa. Upang isagawa ang mga paglilingkod sa espesyal na araw na ito, ang mataas na saserdote, si Aaron, ay hindi nakasuot ng kaniyang karaniwang “mga kasuotan ng kaluwalhatian at kagandahan,” kundi ng mga kasuotan ng hain, na yari sa puting lino. Exodo 28 bersikulo 2 hanggang 39; Levitico 16 bersikulo 4

Inutusan si Aaron na kumuha ng isang toro at isang kambing para sa mga hain para sa pagbabayad-sala. Ang toro ay inihanda mismo ni Aaron at papatayin sa Loob ng Tabernakulo bilang handog para sa kasalanan para sa kanyang sarili at sa kanyang sambahayan. Ang taba ng toro ay susunugin sa Tansong Altar. Dahil sa napakaraming taba ng toro, malamang na nasunog ito nang husto at naglabas ng makapal na ulap ng usok na umusbong sa paningin ng mga nasa labas. Levitico 16 bersikulo 3 at 5 at 6 at 25

Pagkatapos, pupunuin ni Aaron ang isang insenso ng nagniningas na mga бага na kinuha mula sa apoy sa Altar na Tanso at dalhin iyon, kasama ng matamis na insenso, sa Banal, ang unang silid ng Tabernakulo. Ang insenser ay ilalagay sa ibabaw ng Gintong Altar at ang insenso ay iwiwisik dito upang makagawa ng usok ng matamis na pabango, na tumagos sa kabila ng ikalawang tabing patungo sa Kabanal-banalan. Nang maisagawa ito nang maingat, ligtas nang makapasok si Aaron sa Kabanal-banalan at makapagpatuloy sa panghuling pagkilos ng pagbabayad-sala. Doon niya iwiwisik ang dugo ng toro sa ibabaw at sa harap ng luklukan ng awa. bersikulo 12 hanggang 14

Sa labas ng Tabernakulo, sa kabila ng kampo na nakapalibot dito, magkakaroon ng isa pang apoy. Doon ay susunugin ang masasamang bahagi ng toro—ang balat, laman, at dumi. Ang eksenang ito ay bukas para makita ng lahat ng mga Israelita na nagkakampo sa palibot ng Tabernakulo at malinaw na nakikilala ito sa iba pang mga ritwal ng paghahain ng Araw ng Pagbabayad-sala, na natatakpan ng mga kurtinang lino na nakapalibot sa Loob ng Tabernakulo at ng nakapaloob na kalikasan ng Banal at Kabanal-banalan. Sa gayo'y natapos ang paghahandog ng toro. talata 27

Sumunod na inihandog ang kambing na handog para sa kasalanan. Ito ay dapat kunin mula sa mga tao ng Israel para sa layuning ito at ihaharap sa harap ng Panginoon sa pintuan ng Tabernakulo. Ang kambing ng Panginoon ay pinatay sa looban ng Tabernakulo, at ang dugo nito ay dinala sa Kabanal-banalan at iwinisik sa parehong paraan gaya ng ginawa sa dugo ng toro. Ang balat, laman, at dumi nito ay sinunog din sa labas ng kampo ng Israel. bersikulo 15 at 27

Isinulat ni Pablo na “lahat ng mga bagay na ito ay nangyari sa kanila (ang mga Israelita). Sila ay isang “anino ng mabubuting bagay na darating” at ng “mas mabuting mga sakripisyo,” na nakasentro kay Jesus. 1 Corinto 10 bersikulo 11; Hebreo 10 talata 1; 9 talata 23